ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם עלה לריח ניחח
ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם׃ ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל׃ ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
הכבשים׃ ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה׃ ס ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו׃ והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
לכם׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרי
הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃
ס ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת
ימים׃ והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים

ובירחא שביעאה בחד לירחא
מערע קדיש יהי לכון כל עבידת
פלחן לא תעבדון יום יבבא יהי
לכון׃ ותעבדון עלתא לאתקבלא
ברעוא קדם יי תור בר תורי חד
דכר חד אמרין בני שנה שבעה
שלמין׃ ומנחתהון סלתא
דפילא במשח תלתא עסרונין
לתורא תרין עשרונין לדכרא׃
ועשרונא חד לאמרא חד כן
לשבעא אמרין׃ וצפיר בר
עזין חד חטאתא לכפרא עליכ
עליכון׃ בר מעלת ירחא
ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה
ונסכיהון כדחזי להון לאתקבלא
ברעוא קרבנא קדם יי׃
ובעשרה לירחא ס
שביעאה הדין מערע קדיש יהי
לכון ותענון ית נפשתיכון כל
עבידא לא תע תעבדון׃ ותקרבון
עלתא קדם יי לאתקבלא ברעוא
תור בר תורי חד דכר חד אמרין
בני שנא שבעא שלמין יהון לכון׃
ומנחתהון סלתא דפילא
במשח תלתא עסרונין לתורא
תרין עסרונין לדכרא חד׃
עסרונא עסרונא לאמרא חד
כן לשבעה אמרין׃ צפיר בר
עזין חד חטאתא בר מחטאת כפוריא
ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון׃
ובחמישת עשרה
יומא לירחא שביעאה מערע
קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן
לא תעבדון ותחגון חגא קדם
יי שבעה יומין׃ ותקרבון עלתא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי תורי
בני תורי תלת עשר דכרין תרין אמר

ב׳ [illegible]

[illegible]

ראש השנה׃ מלבד חטאת
הכפורים׃ שעיר העשה בפנים
האמור באחרי מות שגם הוא
חטאת׃ ועלת התמיד׃ מלבד
עלת התמיד תעשו עולות
הללו׃ פרי
החג שבעים
הם כנגד
שבעים

כחמשה עשר לא הוזכר
נסכי המוספין ושאר ימים
ונסכה האמור בתמיד
מוסב על עולות היום
ולכך לא הטיל וין במוספים
תחלה ותחלה לדרוש
הרחוק׳ רעה׳ כבר׃

אומות ומתמעטין והולכין
סימן כליה להם׃ ובזמן
המקדש היו מגינין עליהם מן
היסורים׃ והכבשים כנגד
ישראל שנקראו שה פזורה והם
קבועים ומנינם תשעים
ושמונה לכלות מהם קללות
שבמשנה תורה׃ הגה׳
ונסכיהם׃ מוסב על
המוספין הכתובים ועל
תעשו׃ והוא לשון צווי
מלבד עלת התמיד׃ ומנחתה
ומנחתה תעשו את אלה
ונסכיהם׃ וכן כל נסכיהם
האמורים בכל המועדות
חוץ משל קרבנות
החג של ונסכה ונסכיהם
ונסכה שבהם מוסבים
על התמיד ואינו לשון צווי
שהרי נסכיהם של מוספים
כתובים לעניין כל יום
יום ומנחתם ונסכיהם
לפרים וגו׳׃ והשינוי על פי
החג׳ בשני ונסכיהם
ונסכיהם של שני תמיד
היום ולא שינה הלשון אלא
לדרוש כמו שאמרו רבותינו
בשני נאמר ונסכיהם בששי
[illegible]
ונסכה בשביעי כמשפטם מם
הרי מם יוד מם מים רמז
לניסוך המים בחג׃ וכן ונסכה
נדרש אשתו׃ עולות התמיד
דבקר וערב׃ רעה׳ [illegible]

אחאב

שלא ילך יחידי שחלק כבוד למלכות ׃
ויטנם ויתבן׳ מאחר׳ ואין לו ראיון ואת
הוא לא כן אלא לאחר לשון דירוז שדר ז
כבוד׃ סה׳ ישעו ניקים לה׳ כיון שעשית
לנביאי הבעל׃ ידתם ייכיפרין׃ ויאמר רב׳
פני לי ימכון׳ עד אולתי אני ותרין׳ כדי ן
פתאין וכן ובמדן רעבה׳ אל היערה׳
היא נקרית שעיר כה מטה׃ את תאחכות
הרכון׳ בראת יחיד׳ השעות ושם שמים׳
היה בירושל׃

ע׳ לדה המריבה רות רעש׳
אתו׳ היה דנגאא שלנבואה
הדיבר׳ חזאל׳ והוא אלהן׳
וכ׳ והנשארים מן חרבם
יהיו נטרפים ומדוקקים
מעט׳ ובן כל חרב וחרביהן
מערבבים ואין שכינה כותבם
והן שנה והנה רוח חזק משבר
מספק׳ ולא ברוח יי׳ ואחר
רעש׳ ולא ברעש׳ שהן והעולם
מחרב אריאל׳ מזיהאן ואחריהן
טפש בכן אלו שעברתן הל

הדור ושתה׳
שכינה עלי׳ ן
וזהו שלא נא
אחר האש
ולא כאש
שהרי שכינה
על המערת
שליש׳ וכן
מצאו אליה ן
חרש ומשבר
השבטים שנים
שאר השבטים
לבון׳ ואחר
והיו בשנים

העשר׳ רמד
שילכו אחרין
והוא יהיה
להם לראש ׃
ע׳ אבי׳ נער
עד ע׳ גמס
לנביא תחתיך
מעבדיהן של
ישר׳ תחתיך
שהיה רבן
וכן עשה ן
ללמידים כן
ותרתהן ע׳
אבי המלכים

שמים שהרי לא יזבח בית הבחירה
היה בירושלם׃ ורוח גדולה משרי׳
מלאכי רוחין׃ רעש׳ משריית
מלאכי זיעין׃ אש׳ משריית מלאכי
אישתן׃ קול דממה דקה׳ קל
דמשבחין בחשאי׳ אבל בנביאי
אומות העולם אין דממה וקול
אטומע׳ דממה היתה
ואני שמעתי קולה בא ואתן דואי
רעושו שמעו ואין שומע ן
קול ממש׃ וילט פניו וסדין אפי׳
וכן והיא לנוח כשמלה׃

תמשח לנביא תחתיך׳ אי איפשי
בנבואתך׳ שאותה מלאך קנאנויין
על בני׳ ׃ יימית אלישע׳ לא מצינו
שהמית אלא מב׳ ילדים על ידי חכם
כריית׳ לך שוב מאחריי כי מה עשיתי
לך שתבא אחריי׃ בשלם הבשר׳ בשל
להם הבשר׳ כך פי׳ רש׳ ואינו כן
הרגם לא בשתי הבקר׳ ואני לא אין עכ
לחלקו בשתי הבקר והיה אז בשלם
הבשר׳ כשלם לשון שורים את הבשר
שלהם׳ שהיה לו אין כפות משנים
ויתן לעם׳ כי מרוב שמחה עשה
משתה׃ חסלת לפינחס׳